

møn derfor kan det ikke siges, at de Mennesker deroppe have været inde paa Toldbeskyttelse. Det var kun denne Bemærkning, jeg har ønsket at gøre, for at værges for de gode Thyboer og Mørsinger.

Madsen-Mygdal: Jeg skal bestræbe mig for ikke at trække Forhandlingen i Længdrag, men den ærede Ordfører (P. G. C. Jensen) nøder mig dog til at gøre nogle enkelte Bemærkninger. Det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling) havde en hel Del Bemærkninger til mig; dem skal jeg fuldstændig lade ligge for at være kort. Den ærede Ordfører uddrog den Slutning af mine Udtalelser om, at jeg lod Fabrikkanternes Klage gaa ind af det ene Øre og ud af det andet, at man saa kunde sige: hvad kan det saa nytte at tale om det, naar Lovgivningsmagten dog ikke vil høre os? Nej, naar Forholdene ere saaledes, at Kendsgerningerne modbevise det meste af, hvad Klagerne gaa ud paa, og naar vi daglig læse, at denne eller hin Fabrik giver 6—8—10—15—20 ja indtil 35 pCt. i Aktieudbytte for det sidste Aar, have vi jo Kendsgerninger nok, der tale i modsat Retning — saa maa den ærede Ordfører undskylde os, at vi ikke tro meget paa alle de mange Klager; vi blive oversvømmede med. — Jeg finder ingen Anledning til at gentage mine Udtalelser angaaende Mindretallets Vilje til at forhandle. Jeg tror, jeg tør lade det bero med, hvad jeg tidligere har sagt, og henviser endelig ogsaa til, hvad der sikkert er anerkendt af de allerfleste i denne Sal, hvad enten de ere Meningsfæller eller Modstandere, ligesom ogsaa den ærede Ordfører erkendte, at det var rigtigt, hvad jeg havde sagt om Toldkommissionen, at der var man alle sammen enig om — den ærede Ordfører med, thi han sad jo ogsaa i Toldkommissionen — at det nyttede ikke at tale om Kompensation, før vi vare færdige. Da vi vare færdige med Kommissionens Forhandlinger, stillede Mindretallet Forslag om Dækning af 3 Mill. Kr. ved en Formue- og Indkomstskat. Den ærede Ordfører vil vistnok erindre, at jeg gjorde et Forsøg paa ved Slutningen af vore Forhandlinger at faa en almindelig Forhandling om Kompensation, men dette Forsøg lykkedes mig ikke. Der blev ikke i selve Kommissionen ført indgaende Forhandlinger om Kompensationsspørgsmaalet, vel sagtens fordi man da fandt, at det ikke var betimeligt. For at det nu ikke skulde kunne siges, at vi foreslaa saa stor en udækket Nedgang, fandt Mindretallet det rigtigt at foreslaa

3 Mill. Kr. dækkede ved en aarlig Indkomstskat. Jeg mente, at som Forholdene vare i Toldkommissionen, maa det samme blive Tilfældet paa Rigsdagen. Den ærede Ordfører beklagede sig over, at Folketinget ikke havde fulgt samme Fremgangsmaade som Mindretallet i Toldkommissionen, og at Folketinget ikke har sagt et eneste Ord om Kompensation, blot at det var villigt til at kompensere den væsentligste Del af Nedgangen, men ikke et eneste Ord om, hvorledes Kompensationen skal finde Sted. Dette er rigtigt, men jeg maa gøre opmærksom paa, at vi jo langtfra ere færdige med Forhandlingerne. Landstinget har jo, som den ærede Ordfører saa stærkt og saa rigtig betonede, ogsaa et Ord at sige i denne Sag. Saa længe vi ikke ere komne videre, saa længe vi ikke ere færdige med Forhandlingerne mellem de to Parter, paa lige Vis, som Forhandlingerne fandt Sted i Toldkommissionen, saa længe vi ikke ere naaede til et virkeligt Resultat mellem de to Partier, Folketingets og Landstingets Flertal, saa længe er det unyttigt at tale om Kompensationsspørgsmaalet. — Med Hensyn til Grænsen for det ærede Flertals Imødekommen har jeg, da jeg første Gang havde Ordet i Dag, udtalt mig tilstrækkeligt i Retning af det, som den ærede Ordfører nu særlig vil have lagt Vægten paa, at han i sin anden Udtalelse havde forklaret sin første Udtalelse om Grænsespørgsmaalet nærmere. Det har jeg altsaa taget tilstrækkeligt Hensyn til ved mine Udtalelser i Dag. — Jeg skal af Hensyn til Tiden indskrænke mig til disse korte Bemærkninger.

Stilling: Det er en kort Bemærkning, jeg vil gøre til det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Olesen), der vilde værges sine Morsøboere. Jeg har jo ikke sagt andet, end at de efter min Mening vare begyndte at blive fornuftige og se fornuftig paa Landbrugets Interesser, og det kan jo dog ikke være noget fornærmeligt. Jeg haaber, det ærede Medlem har misforstaaet mig, og i hvert Fald, at han ikke bærer Nag til mig, fordi jeg har udtalt disse Ord om Morsøboerne.

Madsen-Mygdal: Jeg vilde gerne have Lov til ogsaa at gøre en kort Bemærkning om Morsø- og Thyboerne. Det er denne, at jeg læser stadig og har læst i Dag om disse Møder deroppe, og jeg har set Referater om, at Forsamlingen er gaaet i modsat Retning af den, det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling) mente. Jeg